

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/128/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413222298
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4413222298.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Vladimíra Novotného v právnej veci žalobcu: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. A. časť I. XXXX, zastúpený advokátom: JUDr. Vladimír Vágó, so sídlom Galanta, Kpt. Nálepku 724/7, proti žalovanému: V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Z. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Alexander Tóth, so sídlom Želiezovce, Mierová 78, o zaplatenie sumy 4.259,90 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/19/2015-92 zo dňa 30. novembra 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 1.503,75 eur do rúk právneho zástupcu žalovaného JUDr. Alexandra Tótha, so sídlom Želiezovce, Mierová 78 a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku s poukazom na ustanovenie § 142 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 37, § 39, § 451 ods.1,2, § 456, § 488, § 489, § 491 ods.1, § 121 ods.3, § 517 ods.2, § 100 ods.1, § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka tým, že žaloba nebola dôvodne podaná. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 13.09.2013 domáhal zaplatenia sumy 4.259,90 eur, ktorú žalobu odôvodnil tým, že voči žalovanému podal na Okresnom súde v Galante návrh na začatie konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, konanie bolo vedené pod sp. zn. 5C/39/2012. Medzi účastníkmi došlo k mimosúdnej dohode, ktorej obsahom bol záväzok žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 7.302,66 eur, pričom z uvedenej sumy žalovaný uhradil žalobcovi sumu 608,55 eur v hotovosti pri podpise mimosúdnej dohody a zároveň časť svojho záväzku uhradil mesačnými splátkami po 608,55 eur a to dňa 21.11.2012, 21.12.2012, 22.01.2013 a 21.02.2013. Celkom uhradil žalobcovi sumu 3.042,90 eur a dlhuje mu sumu 4.259,90 eur. Podľa článku III. mimosúdnej dohody sa stal ročným celý dlh, ktorého zaplatenia sa domáhal na súde. Žalobca počas konania uviedol, že účastníci uzavreli kúpnu zmluvu zo dňa 21.02.2000, ktorej vklad bol povolený pod č. V 292/2000, pričom kúpna cena uvedená v článku IV. kúpnej zmluvy v sume 120.000,- Sk nepredstavovala reálne uhradenú kúpnu cenu, keďže žalobca uhradil žalovanému sumu 220.000,- Sk. Žalobca podal voči žalovanému žalobu na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5C/39/2012, predmetom ktorej bola suma 3.983,27 eur s príslušenstvom, účastníci sa dohodli na uzavretí mimosúdnej dohody zo dňa 18.10.2012, pričom súčasťou tejto dohody bol záväzok žalobcu, že žalobu v uvedenom konaní vezme späť. Suma 7.302,66

eur, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi v plnom rozsahu odzrkadľovala reálne uhradenú finančnú sumu, ktorú žalobca uhradil žalovanému v sume 220.000,- Sk na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.02.2000. Žalobca poprel, že by žalovaný uhradil žalobcovi časť dlhu v sume 940,38 eur na osobnom stretnutí. Žalovaný podpísal mimosúdnu dohodu v súlade s jeho vôľou, nezakladá sa na pravde tvrdenie žalovaného, že zmluvu podpísal v omyle, pričom námietku premlčania zo strany žalovaného vzhľadom na obsah mimosúdnej dohody považoval za bezpredmetnú. Žalobca na pojednávaní dňa 09.03.2015 uviedol, že suma uvedená v mimosúdnej dohode predstavuje sumu 220.000,- Sk, ktorá bola dohodnutá pri uzavretí kúpnej zmluvy, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX Správy katastra W. pre kat. úz. V. A.. Hoci v zmluve bola dohodnutá kúpna cena 120.000,- Sk, fakticky sa jednalo o sumu 220.000,- Sk. Uvedená kúpna zmluva bola zrušená rozsudkom Krajského súdu v Trnave, konanie bolo vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8C/73/2002 a suma 220.000,- Sk bola vyplatená žalovanému pri podpise kúpnej zmluvy, nepamätá si, kto bol prítomný pri podpise zmluvy okrem oboch účastníkov. Žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi uznal tak, ako to vyplýva z mimosúdnej dohody uzavretej účastníkmi dňa 18.10.2012. Na pojednávaní dňa 04.05.2015 žalobca uviedol, že žalovanému bola poskytnutá nie suma 220.000,- Sk, ale suma 260.000,- Sk, ktorá bola poskytnutá po podpise uvedenej zmluvy v záložni, ktorú mal žalovaný v W. na I. ulici, prítomný pri tom bol zamestnanec žalovaného, následne uviedol, že si nepamätá, či kúpna cena bola zaplatená pri podpise alebo po podpise zmluvy, bolo to dňa XX.XX.XXXX, pri odovzdávaní peňazí bol prítomný Q. O., priateľ žalobcu, iný svedok pri odovzdávaní peňazí nebol. Uvedenú kúpnu zmluvu sprostredkoval P. Y., ktorý nebol pri preberaní peňazí. Právny zástupca žalobcu mal za to, že mimosúdna dohoda uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 18.10.2012 je perfektným právnym úkonom podľa § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka, v danom prípade ide o bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zmysle neplatného právneho úkonu, ktorým bola kúpna zmluva vedená na Okresnom úrade, v odbore katastrálnom v Galante pod č. V 292/2000. Uviedol, že aj pri čiastočnom plnení údajného dlhu vo výške 940,38 eur si svedkovia nedali tú námahu, aby zosúladiли svoje klamlivé tvrdenia, svedok P. tvrdil, že údajná finančná suma sa mala uhradiť niekde pri altánku tenisového kurtu, pričom svedkyňa K. uviedla, že sa to malo udiť niekde v priestoroch kaviarne a žalovaný takisto nekonkretizoval. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že mu zostalo doplatiť 940,38 eur a túto sumu na osobnom stretnutí s žalobcom dorovnal, k žiadnemu stretnutiu a dorovnaníu tejto sumy nedošlo, čo potvrdili aj predchádzajúce slová žalovaného, že ho nikto nekontaktoval a s žalobcom sa nestretol. Čo sa týka žalovaným uplatnenej námietky premlčania uviedol, že žalovaný neuviedol, z akého dôvodu považuje nárok žalobcu za premlčaný, tvrdenie žalovaného o premlčaní nemá oporu v listinných, ani v iných dôkazoch. Poukázal na to, že nárok žalobcu premlčaný nie je a sú dané zákonné dôvody na vydanie bezdôvodného obohatenia a jednak aj dôvody zmluvné, kde v článku III. dohody sa uvádza, že v prípade neuhradenia niektorej splátky a to ani do splatnosti ďalšej splátky sa stáva zročným celý dlh. Žalobca viedol, že o tom, že bolo zo strany žalovaného získané bezdôvodného obohatenia, sa dozvedel na základe právoplatných rozsudkov Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/221/2009 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/144/2010, kedy bolo zamietnuté dovolanie v tejto veci. Žalovaný navrhol v podanom žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Uviedol, že medzi účastníkmi bola uzavretá kúpna zmluva, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. V. A. za kúpnu cenu 120.000,- Sk (3.983,27 eur), žalobca tieto predal ďalšej osobe za 550.000,- Sk (t.j. 18.256,65 eur), pričom rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/22/2009-322, právoplatným dňa 17.09.2010, došlo k zániku uvedenej kúpnej zmluvy v dôsledku neplatnosti uvedenej kúpnej zmluvy a teda k vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného, ktorého vydania sa žalobca domáhal vyššie uvedeným návrhom na začatie konania zo dňa 28.08.2012. Na naliehanie žalobcu uzavreli spolu mimosúdnu dohodu dňa 18.10.2012, kde sa už neuvádzala suma 3.983,72 eur, ale suma 7.302,66 eur, ktorú žalovaný podpísal preto, že ho žalobca úmyselne uviedol do omylu. Žalobcovi uhradil sumu 3.042,90 eur a z pôvodného dlhu mu zostalo uhradiť sumu 940,38 eur, ktorú pri osobnom stretnutí zaplatil žalobcovi, pričom sa s ním ústne dohodol, že úroky sú premlčané, že zaplatí len sumu, ktorú od žalobcu dostal za nehnuteľnosť. Zároveň vzniesol námietku premlčania. Na pojednávaní dňa 09.03.2015 žalovaný uviedol, že kúpnu zmluvu uzavrel s žalobcom za kúpnu cenu 120.000,- Sk tak, ako je to uvedené v kúpnej zmluve, nie je pravdou, že by pri podpise kúpnej zmluvy prevzal sumu 220.000,- Sk. Žalobcovi uhradil sumu 3.042,90 eur trvalým príkazom z účtu. Žalobcovi vyplatil hotovosti pri osobnom stretnutí v máji alebo v júni v roku 2013 v motoreste ISTERB v Obci Jelka sumu 950 eur. Poukázal na to, že žalobcovi dlhoval len sumu 120.000,- Sk, čoho dôkazom je aj žaloba, ktorú žalobca podal na Okresnom súde Galanta vo veci sp. zn. 5C/39/2012, kde žaloval len sumu 120.000,- Sk, v prepočte 3.983,27 eur. Svedkom toho, že osobne odovzdal zostatok z celkového dlhu 120.000,-Sk, t.j. sumu 950 eur boli J. P. a N. K.. Mimosúdna dohoda sa spisovala v pohostinstve v Galante, ktoré vlastní doktor Z. Z., žalovaný ju podpísal, už predtým

vypil 15 koňakov, keďže spolu s žalobcom čakali na právneho zástupcu žalobcu JUDr. Vágó, ktorý sa dostavil. S žalovaným bol aj doktor Z., spolu čakali na zmluvu, ktorú mal doniesť právny zástupca žalobcu, po troch hodinách sa právny zástupca žalobcu dostavil, pričom žalovaný bol v domnení, že na zmluve je dohodnutá pôvodná suma 120.000,- Sk, nevšimol si, že v uvedenom článku II. dohody sa nachádza suma 220.000,- Sk, t.j. suma 7.302,60 eur. Túto nezrovnalosť zistil, keď bolo vytýčené vo veci žaloby voči pánovi E.. Žalovaný sa stal vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti, nie na základe kúpnej zmluvy, ale na základe zmluvy o zriadení zabezpečovacieho prevodu práva, keďže žalovaný pánovi E. požičal sumu 110.000,- Sk a on mu ju nevrátil. Uviedol, že žalobca mení svoje tvrdenia ohľadne výšky kúpnej ceny, keďže najprv tvrdil, že mu vyplatil sumu 120.000,- Sk, potom sumu 220.000,- Sk a následne sumu 260.000,- Sk. Poukázal na to, že kúpna cena bola vyplatená v obchode žalovaného, nebol tam nikto iný, je možné, že tam bol jeho zamestnanec E. K.. Nevie, či uvedená suma bola zaplatená pred podpisom zmluvy alebo po podpise zmluvy, bola vyplatená v deň, keď bola podpísaná zmluva. Súd prvej inštancie mal za preukázané zo spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 5C/39/2012 vo veci žalobcu Q. O. proti žalovanému V. A., o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.983,27 eur, že predmetom tohto konania bolo zaplatenie sumy 3.983,27 eur s príslušenstvom, pričom ako hlavný dôvod bola žalobcom tvrdená skutočnosť, že predmetom kúpnej zmluvy uzavretej účastníkmi dňa 21.02.2000 a to žalovaným ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. V. A., pričom bola dohodnutá kúpna cena 120.000,- Sk t.j. 3.983,27 eur, ktorej zaplata sa žalobca domáhal, keďže došlo k zániku uvedenej kúpnej zmluvy uzavretej účastníkmi a tým aj k vzniku bezdôvodného obohatenia a to na základe rozsudku Krajského súdu Trnava č. k. 24Co/221/2008, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/73/2002. V konaní vedenom pod sp. zn. 5C/39/2012, zastavenom uznesením č. k. 5C/39/2012-20 zo dňa 24.10.2012 v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania zo dňa 24.10.2012, teda žalobca nikdy netvrdil, že na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi 21.02.2000 poskytol žalovanému sumu 220.000,- Sk, respektíve 260.000,- Sk tak, ako to uviedol v tomto konaní. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/197/2007-237 vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/73/2002 vo veci žalobcu B. E. proti žalovanému V. A. a spol., o neplatnosť kúpnych zmlúv, na strane 9 a 10 mal za preukázané, že bolo konštatované, že kúpna zmluva uzavretá medzi B. E. ako predávajúcim a V. A. ako kupujúcim je neplatná, pričom zároveň uviedol, že aj kúpna zmluva uzavretá medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim zo dňa 21.02.2000 je neplatná. Vo výroku uvedeného rozsudku odvolací súd uviedol, že vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. V. A. je B. E.. Z článku IV. uvedenej kúpnej zmluvy uzavretej účastníkmi dňa 21.02.2000 vyplýva, že dohodnutá kúpna cena predstavovala sumu 120.000,- Sk a zaplata tejto sumy ako bezdôvodného obohatenia sa žalobca domáhal v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta sp. zn. 5C/39/2012, ktoré bolo uznesením zo dňa 24.10.2012 zastavené na základe späťvzatia návrhu na začatie konania. Účastníci uzavreli mimosúdnu dohodu zo dňa 18.10.2012, ktorej predmetom bolo vydanie bezdôvodného obohatenia formou finančných prostriedkov zo strany žalovaného v prospech žalobcu v sume 7.302,66 eur, pričom v článku V. uvedenej mimosúdnej dohody sa uvádza, že žalobca sa zároveň zaväzuje zobrať v plnom rozsahu späť návrh na začatie konania o vydanie bezdôvodného obohatenia vo veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5C/39/2012. Z dokladov založených v spise, ako i zo samotného návrhu na začatie konania mal za preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 3.042,90 eur a to piatimi splátkami a to v hotovosti v sume 608,55 eur a prevodmi na účet navrhovateľa v dňoch 21.11.2012, 21.12.2012, 22.01.2013 a 21.02.2013 po 608,55 eur. S poukazom na výpovede svedkov N. K., ako i J. P. mal súd preukázané, že žalovaný žalobcovi v motoreste ISTER v Jelke vyplatil sumu 940 eur. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný uhradil žalobcovi bezdôvodné obohatenie získané na základe neplatnej kúpnej zmluvy uzavretej dňa 21.02.2000, ďalej dospel k záveru, že mimosúdna dohoda uzavretá účastníkmi dňa 18.12.2012 je v časti presahujúcej sumu 120.000,- Sk (3.983,27 eur) neplatná pre rozpor s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže v rozsahu presahujúcom sumu 3.983,27 eur je neurčitá, jedná sa o fiktívny a neurčitý právny úkon, pretože nie je zrejmé, v čom spočívalo bezdôvodné obohatenie žalovaného presahujúce sumu 3.983,27 eur. Z uvedenej mimosúdnej dohody, ani z vyjadrení žalobcu a jeho právneho zástupcu v konaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali oprávnenosť nároku žalobcu uplatneného v konaní nad sumu 3.983,27 eur. Žalobca neuviedol, v čom bezdôvodné obohatenie presahujúce sumu 3.983,27 eur spočívalo, kedy a ako žalovaný získal bezdôvodné obohatenie tak, ako to uvádza ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nebolo preukázané, či žalovaný získal majetkový prospech bezprávneho dôvodu plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol alebo z nepoctivých zdrojov. Žalobca nepreukázal, že žalovaný získal na úkor žalobcu majetkový prospech, ktorého sa

domáhal, preto bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného nevzniklo. Pri rozhodovaní prihliadal aj na skutočnosť, že žalobca sa nezúčastnil pojednávania, na ktorých by boli vypočutí svedkovia a tým znemožnil dokazovanie konfrontáciou medzi žalobcom a uvedenými svedkami ohľadne prevzatia sumy 940,- eur.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, avšak listinné dôkazy, ako aj výpovede svedkov nesprávne vyhodnotil. Nestotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie po právnej stránke. Uviedol, že mimosúdna dohoda uzavretá dňa 18.10.2012 v rámci konania na OS v Galante vedenom pod sp. zn. 5C/39/2012 je perfektný právny úkon, ktorý spĺňa všetky atribúty právneho úkonu, ako to predpokladá ustanovenie § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právny dôvod je ustálený podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodné obohatenie bolo majetkovým prospeschom žalovaného získaného plnením z neplatného právneho úkonu. Takýmto úkonom bola kúpna zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 21.02.2000, vklad bol povolený na OÚ katastrálnom odbore v Galante pod č. V 292/2000. Bola ustálená aj výška bezdôvodného obohatenia vo výške 7.302,66 eur. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 01.08.2014 sám odôvodnil obsah mimosúdnej dohody, keď zdôraznil, že ju uzavrel z dôvodu, že trovy prebiehajúceho súdneho konania na OS Galanta sp. zn. 5C/39/2012 a to súdne trovy, advokáti a možno exekútorské trovy ho vystrašili. Obrana žalovaného z hľadiska toho, že pred podpisom samotnej zmluvy mal popíjať alkoholické nápoje, je účelová. Žalovaný podpísal túto listinu po riadnom prečítaní a za prítomnosti svojho právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Vaňa. Z tohto pohľadu úboho vyznieva aj obrana žalovaného, že ho žalobca úmyselne uviedol do omylu. Súd sa úplne zbytočne zaoberal tvrdením žalovaného, že žalobca mu v zmysle pôvodnej zmluvy uhradil iba sumu 120.000,-Sk. Takisto sa zbytočne zaoberal aj otázkou splatenia takzvaného pôvodného dlhu vo výške 940,38 eur, ktorá mala byť žalovaným uhradená žalobcovi v hotovosti v jednom zariadení reštauračného typu v okrese Galanta. Svedecké výpovede J. P. a N. K. vyznievajú ako zle naučená rozprávka, pričom ohľadne svojich klamlivých tvrdení o úhrade predmetnej sumy zo strany žalovaného v prospech žalobcu si nedali ani tú námahu, aby svoje nepravdivé tvrdenia zosúladiť. Podľa svedka P. malo ísť o úhradu nejakej finančnej sumy niekde v altánku pri tenisových kurtoch. Svedkyňa K. uviedla, že určitá finančná suma zo strany žalovaného mala byť žalobcovi vyplatená v neudanej výške vo vnútornej časti zariadenia a to kaviarne. Žalovaný žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo by mal uvedenú splátku vo výške 940,38 eur uhrádzať osobne žalobcovi, keď všetky predošlé platby uhrádzal cestou peňažného ústavu bezhotovostnými platbami. Zároveň poukázal, že ide o reštauračné zariadenie, ktoré žalobca nikdy nenavštívil, nepozná ho, takisto ani svedkovia ho nepoznali, resp. zdôraznili, že si jeho osobu údajne nepamätajú. Námietku premlčania žalovaný nekonkretizoval a neuviedol z akého dôvodu považuje nárok žalobcu za premlčaný. Tvrdenia žalovaného, že ho mal žalobca uviesť do omylu, hoci vedel, že všetko je premlčané, je tvrdením takisto klamlivým, bez akejkoľvek opory v listinných alebo iných dôkazoch. Takisto tvrdenie žalovaného, že o premlčaní sa mal údajne dozvedieť v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8C/462/2012, zo spisového materiálu z tohto spisu vôbec nevyplýva. Zároveň poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia zamietol upravený petit návrhu žalobcu zo dňa 23.11.2015.

3. Žalovaný sa vyjadril k podanému odvolaniu žalobcu. Uviedol, že súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a rozhodol na základe preukázaných dôkazov. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol inú argumentáciu, ani iné skutočnosti, ktoré by svedčili o nesprávnom právnom posúdení veci. V celom rozsahu sa pridržiava svojho záverečného vyjadrenia zo dňa 27.11.2015.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj ako „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenia povinnosti ustanovenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, avšak z iných právnych dôvodov, keď dospel k záveru o potrebe odlišného právneho posúdenia veci, s ktorým odvolací súd strany sporu zoznámil a dal im príležitosť sa k tomuto názoru vyjadriť postupom podľa § 382 CSP, keď sa na vec vzťahujú ustanovenia § 100 ods.1, § 107 ods.1,2, § 495 Občianskeho zákonníka, ktoré pri doterajšom rozhodovaní neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce.

5. Podľa § 470 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý zákon zrušil OSP a ustanovil, že platí aj pre (dovtedy) začaté konania (princíp okamžitej aplikovateľnosti), keď účinky úkonov dovtedy učinенých podľa OSP zostávajú zachované.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V danej právnej veci predmetné odvolania žalobcu boli podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že odvolací súd posudzuje prípustnosť odvolania v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, avšak dôvodnosť odvolania už posudzuje podľa Civilného sporového poriadku v zmysle citovaného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa v danej právnej veci podanou žalobou zo dňa 13.09.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplata sumu 4.259,90 eur, ktorú žalobu odôvodnil tým, že voči žalovanému podal na Okresnom súde v Galante žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, konanie bolo vedené pod sp. zn. 5C/39/2012. Medzi účastníkmi došlo vo veci k mimosúdnej dohode, ktorej obsahom bol tiež záväzok žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 7.302,66 eur. Z uvedenej sumy žalovaný uhradil žalobcovi sumu 608,55 eur v hotovosti pri podpise mimosúdnej dohody a zároveň uhradil časť svojho záväzku mesačnými splátkami po 608,55 eur a to dňa 21.11.2012, 21.12.2012, 22.01.2013 a 21.02.2013, celkom uhradil sumu 3042,90 eur, zostalo uhradiť sumu 4259,90 eur. Podľa článku III. mimosúdnej dohody sa stal zročným celý dlh. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní zo dňa 04.02.2015 uviedol, že vzhľadom na obsah mimosúdnej dohody a uznanie bezdôvodného obohatenia považuje námietku premĺčania uplatnenú v konaní žalovaným za nedôvodnú. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 09.03.2015 uviedol, že žalobca sa dozvedel o tom, že žalovaný získal bezdôvodné obohatenie na základe právoplatných rozsudkov Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/221/2009 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3 Cdo/144/2010. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní zo dňa 26.10.2015 uviedol, že žalobu o zaplata žalovanej istiny s prísl. uplatňuje titulom mimosúdnej dohody zo dňa 18.10.2012, právny dôvod je ustálený v ustanovení § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodné obohatenie ako majetkový prospech získaný žalovaným plnením z neplatného právneho úkonu, kúpnej zmluvy zo dňa 21.02.2000. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že medzi účastníkmi bola uzavretá kúpna zmluva, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. V. A. za kúpnu cenu 120.000,- Sk (3.983,27 eur), žalobca tieto predal ďalšej osobe za 550.000,- Sk (t.j. 18.256,65 eur). Na naliehanie žalobcu uzavreli mimosúdnu dohodu dňa 18.10.2012, kde sa už neuvádzala suma 3.983,72 eur, ale suma 7.302,66 eur, ktorú žalovaný podpísal preto, že ho žalobca úmyselne uviedol do omylu. Žalobcovi uhradil sumu 3.042,90 eur a z pôvodného dlhu mu zostalo uhradiť sumu 940,38 eur, ktorú sumu zaplatil žalobcovi pri osobnom stretnutí, pričom sa s ním ústne dohodol, že úroky sú premĺčané, že zaplatí len sumu, ktorú od žalobcu dostal za nehnuteľnosť. Žalovaný uplatnil námietku premĺčania uplatneného právneho nároku.

11. Žalobca podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 205 ods.2 písm. f) OSP.

12. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

13. Súd prvej inštancie v danej právnej veci v otázke právneho posúdenia veci vychádzajúc z rozsahu vykonaného dokazovania zaujal názor, že žaloba žalobcu nebola dôvodne podaná. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že mimosúdna dohoda uzavretá účastníkmi dňa 18.12.2012 je v časti presahujúcej sumu 120.000,- Sk (3.983,27 eur) neplatná pre rozpor s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (jedná sa o fiktívny a neurčitý právny úkon), keďže v rozsahu presahujúcom sumu 3.983,27 eur je neurčitá, keď z jej obsahu nie je zrejmé, v čom spočívalo bezdôvodné obohatenie žalovaného presahujúce sumu 3.983,27 eur, keď v konaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali dôvodnosť žaloby v rozsahu presahujúcom sumu 3.983,27 eur. Žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný získal na úkor žalobcu majetkový prospech, ktorého sa domáhal v rozsahu presahujúcom sumu 3.983,27 eur aj s poukazom na tú skutočnosť, že zaplata sumy 3.983,27 eur sa žalobca domáhal proti žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia tiež v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5C/39/2012, s poukazom na zánik kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 21.02.2000 a vznik bezdôvodného obohatenia na základe rozsudku Krajského súdu Trnava č. k. 24Co/221/2009, ktoré konanie bolo uznesením zo dňa 24.10.2012 zastavené na základe späťvzatia návrhu na začatie konania, pričom žalobca ako hlavný dôvod v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5C/39/2012 tvrdil skutočnosť, že predmetom kúpnej zmluvy uzavretej účastníkmi dňa 21.02.2000 žalovaným ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. V. A., pričom dohodnutá kúpna cena bola 120.000,- Sk t.j. 3.983,27 eur, teda žalobca v konaní vedenom pod sp. zn.5C/39/2012 nikdy netvrdil, že na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 21.02.2000 poskytol žalovanému sumu 220.000,- Sk, resp. sumu 260.000,- Sk tak, ako tvrdil v tomto konaní. Súd prvej inštancie ďalej dospel k záveru o neodôvodnenosti žaloby s poukazom na vykonané dokazovanie i listinnými dôkazmi, výpoveďami svedkov (N. K., J. P.), keď mal za preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 3.983,27 eur titulom bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením z neplatného právneho úkonu - neplatnej kúpnej zmluvy uzavretej dňa 21.02.2000 medzi účastníkmi konania, keď podľa článku IV. predmetnej kúpnej zmluvy dohodnutá kúpna cena predstavovala sumu 120.000,- Sk (3.983,27) s poukazom na rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 24Co/221/2009-322 zo dňa 17.03.2010, keď v konaní mal za preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi predmetné bezdôvodné obohatenie piatimi splátkami, v hotovosti sumu 608,55 eur, prevodmi na účet navrhovateľa v dňoch 21.11.2012, 21.12.2012, 22.01.2013, 21.02.2013 po 608,55 eur, v hotovosti sumu 940 eur tiež v roku 2013.

14. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Vznesenie námietky premlčania po márnom uplynutí premlčacej doby má tie právne dôsledky, že súd oprávnenej osobe premlčané subjektívne občianske právo nemôže priznať, lebo vznesením námietky premlčania dlžníkom došlo k zániku nároku a súd musí žalobu veriteľa, ktorou sa tohto premlčaného práva domáha, zamietnuť. Uplatnením námietky premlčania na súde prestáva byť subjektívne právo vynútiteľné.

16. Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

17. Podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

18. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107

ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1. Ak ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením z neplatného právneho úkonu (§ 452), treba rozlišovať prípady relatívnej a absolútnej neplatnosti právneho úkonu, z ktorého sa plnilo. V prípade relatívne neplatného právneho úkonu však o bezdôvodnom obohatení možno hovoriť len do okamihu úspešného dovolania sa relatívnej neplatnosti, t.j. keď prejav oprávneného (dotknutého) došiel druhému účastníkovi (účastníkom) právneho úkonu. Tento deň treba zásadne považovať za rozhodujúci okamih na určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Úspešným dovolaním sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu začína súčasne plynúť aj objektívna premlčacia doba. Do času dovolania sa neplatnosti takéhoto právneho úkonu, treba právny úkon považovať za platný (§ 40a). Na tom nič nemení skutočnosť, že účinky neplatnosti právneho úkonu nastávajú od jeho vzniku (ex tunc). Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu, ale môže sa o nich dozvedieť aj neskôr.

19. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 495 Občianskeho zákonníka platnosti záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Veriteľ je však povinný preukázať dôvod záväzku, s výnimkou cenných papierov hromadne vydaných alebo iných cenných papierov, pre ktoré je zákonom ustanovené, že veriteľ túto povinnosť nemá.

22. Záväzky vznikajú najčastejšie zo zmlúv. Najvýznamnejším kritériom rozlišovania zmlúv je ich rozlišovanie podľa toho, či je v nich vyjadrený hospodársky dôvod (kauza), alebo nie. Väčšinu záväzkových zmlúv tvoria zmluvy kauzálne, hoci kauza je v nich pomerne zriedkavo vyjadrená výslovnou, vyplýva však spravidla z povahy alebo účelu záväzku, prípadne z pomenovania zmluvy. Podľa tohto ustanovenia je záväzok platný, hoci nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Ak je kauza zo zmluvy zrejmalá, je aj obsah zmluvy konkretizovaný a zmluvu možno podradiť pod určitý zmluvný typ. V takýchto prípadoch netreba kauzu preukazovať. O abstraktnú záväzkovú zmluvu pôjde vtedy, keď napríklad niekto sľúbi vyplatiť určitú sumu peňazí, pričom v zmluve nie je uvedené, z akého dôvodu a nevyplýva to ani zo záväzku. Aj takáto abstraktná záväzková zmluva, v ktorej nie je vyjadrený hospodársky dôvod plnenia, je platná. Z hľadiska dokazovania kauzy sú záväzky zväčša kauzálne. V prípade pochybností o existencii kauzy je veriteľ povinný kauzu preukázať.

23. Úlohou odvolacieho súdu v prípade odvolania odôvodneného nesprávnym právnym posúdením veci je posúdiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav použil správny právny predpis a či ho aj správne interpretoval. Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, avšak z iných právnych dôvodov, keď dospel k záveru o jeho vecnej správnosti na základe odlišného právneho posúdenia veci, s ktorým odvolací súd strany sporu zoznámil a dal im príležitosť sa k tomuto názoru vyjadriť postupom podľa § 382 CSP. Odvolací súd v danej právnej veci dospel tiež k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných

dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, keď súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol pritom starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo v súlade s ustanovením § 191 ods.1 CSP, keď je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 185 ods.1 CSP rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

24. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 23.07.2018 na výzvu odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 382 CSP uviedol, že žalovaný mal žalobcovi vydať bezdôvodné obohatenie titulom neplatnej kúpnej zmluvy zo dňa 21.02.2002 (V 292/2000), ktorá bola vyhlásená za absolútne neplatný právny úkon v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta sp. zn. 8C/73/2002. Na vymoženie svojho práva podal žalobca žalobu proti žalovanému na Okresný súd Galanta, ktoré konanie sa viedlo pod sp. zn. 5C/39/2012, v rámci ktorého konania došlo medzi účastníkmi mimosúdnej dohody dňa 18.10.2012, v rámci ktorého právneho úkonu žalovaný právo žalobcu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia uznal a začal aj plniť, ktorý právny úkon považuje za právne perfektný a z toho dôvodu nevidí dôvod na použitie ustanovenia § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Tvrdenia žalovaného, že prestal platiť preto, lebo akýsi jeho nárok voči pánovi Trnkóciemu na vrátenie pôvodnej kúpnej je premlčaný a v dôsledku toho má byť premlčaný aj nárok žalobcu, je iba ďalším nepodloženým tvrdením žalovaného. Táto skutočnosť mala odznieť na pojednávaní na OS Galanta v rámci žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde bol žalovaný v procesnom postavení žalobcu, avšak toto jeho tvrdenie sa v spise nenachádza, nakoľko k takémuto právnomu posúdeniu zo strany súdu nikdy nedošlo. Toto tvrdenie sa však nevzťahuje na už hore uvedenú mimosúdnu dohodu zo dňa 18.10.2012. K ustanoveniu § 495 Občianskeho zákonníka uviedol, žalobca preukázal opodstatnenosť svojho nároku. Tvrdenie žalovaného z akého dôvodu prestal plniť, ako aj sponchybovanie obsahu mimosúdnej dohody zo dňa 18.09.2012 už vo svojich podaniach zhodnotil ako nepravdivé, účelové, zavádzajúce, bez akéhokoľvek skutkového a právneho základu.

25. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, avšak vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, avšak z iných právnych dôvodov, keď dospel k záveru o potrebe odlišného právneho posúdenia veci, keď sa na vec vzťahujú ustanovenia § 100 ods.1, § 107 ods.1,2, § 495 Občianskeho zákonníka, ktoré pri doterajšom rozhodovaní neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce a to z nižšie uvedených dôvodov. S poukazom na vykonané dokazovanie v danej právnej veci nesporne vyplýva, že mimosúdna dohoda uzavretá účastníkmi (stranami sporu) dňa 18.12.2012 vo svojom obsahu síce neobsahuje právny dôvod (kauzu) plnenia sumy 7302,66 eur žalobcovi žalovaným, ktorý sa stal predmetom dokazovania v danej veci, pričom na základe vykonaného dokazovania je potrebné prijať záver, že žalobca v konaní nepreukázal nad sumu 3.983,27 Eur existenciu kauzy (dôvod záväzku) - vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu - neplatnej kúpnej zmluvy uzavretej dňa 21.02.2000 medzi účastníkmi konania, (keď podľa článku IV. predmetnej kúpnej zmluvy dohodnutá kúpna cena predstavovala sumu 120.000,- Sk (3.983,27)) ani s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/221/2009-322 zo dňa 17.03.2010 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 144/2010 zo dňa 30. marca 2011, s poukazom na obsah mimosúdnej dohody uzavretej účastníkmi ako stranami sporu dňa 18.12.2012 v čl. II.,III. a V., a preukázané skutkové okolnosti týkajúce sa uzavretia predmetnej mimosúdnej dohody, ako aj konania vedené na Okresnom súde v Galante pod sp.zn.8C/73/2002, sp.zn.5C/39/2012. Z vyššie uvedeného dôvodu, preto odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie prijal pri posúdení predmetnej mimosúdnej dohody ako právneho úkonu ten právny záver, že táto je platná aj nad sumu 3.983,27 eur, keďže jej platnosť nebránila skutočnosť, že v nej nebola vyjadrená kauza, právny dôvod, na základe ktorého bol žalovaný ako dlžník povinný plniť. Z vykonaného dokazovania však nesporne vyplynulo, že žalobca v konaní nesplnil svoju povinnosť a nepreukázal dôvod záväzku žalovaného na sumu 3.983,27 eur. Odvolací ďalej zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby nad sumu 3.983,27 eur s poukazom na skutočnosť, že k vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 3.983,27 eur proti žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5C/39/2012, dôvodiac zánikom kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 21.02.2000, vznikom bezdôvodného obohatenia na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/221/2009-322 zo dňa 17.03.2010 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 144/2010 zo dňa 30. marca 2011, ktoré konanie sp. zn. 5C/39/2012 bolo zastavené uznesením zo dňa 24.10.2012 na základe späťvzatia návrhu na začatie konania, keď žalobca v konaní sp. zn. 5C/39/2012 tvrdil, že predmetom

kúpnej zmluvy uzavretej účastníkmi dňa 21.02.2000 boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX kat. úz. V. A., za dohodnutú kúpnu cenu 120.000,- Sk (3.983,27 eur), v uvedenom konaní sp. zn. 5C/39/2012 teda netvrdil, že na základe predmetnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 21.02.2000 poskytol žalovanému sumu 220.000,- Sk, resp. vyššiu sumu. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 7302,66 eur, teda nad sumu 3.983,27 eur nevyplýva ani z výpovede svedka Q. O., ktorý nepotvrdil, že suma 7302,66 eur mala predstavovať výlučne len kúpnu cenu podľa kúpnej zmluvy uzavretej účastníkmi dňa 21.02.2000. Nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalobcu, že mimosúdna dohoda uzavretá účastníkmi dňa 18.12.2012 predstavuje uznanie dlhu, keďže nespĺňa náležitosti uznania dlhu ustanovené v ustanovené § 558 Občianskeho zákonníka (uznanie dlhu musí byť určité a zrozumiteľné, aby nevznikli pochybnosti o obsahu prejavu vôle dlžníka, je potrebné z hľadiska platnosti uznávacieho prejavu, aby dlžník uznávací prejav urobil v písomnej forme, v uznávacom prejave vyjadril prísľub zaplatiť dlh, v uznávacom prejave uviedol aj dôvod a výšku dlhu, veriteľ uznávací prejav dlžníka akceptoval). Navyše žalobca sám spochybnil svoje tvrdenie o výške bezdôvodného obohatenia v 7302,66 eur tiež svojimi rozpornými tvrdeniami a to tým, že vo vyjadrení k súdu zo dňa 04.02.2015 tvrdil, že kúpna cena podľa kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 21.02.2000 bola 220.000,-Sk a na pojednávaní dňa 04.05.2015 tvrdil, že žalovanému poskytol z tohto titulu až sumu 260.000,-Sk.

26. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru o neodôvodnenosti žaloby aj v časti o zaplatenie sumy 940,38 eur, teda v časti žalovanej istiny do sumy 3.983,27 eur. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie namietal premlčanie žalobcom uplatneného práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Mimosúdna dohoda uzavretá účastníkmi dňa 18.12.2012 nepredstavuje uznanie dlhu z dôvodov vyššie uvedených. Žalobcovi bolo doručené rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/221/2009-322 zo dňa 17.03.2010 dňa 09.04.2010, odkedy začala plynúť žalobcovi subjektívna premlčacia doba, keďže sa dozvedel, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Vzhľadom na podanie žaloby žalobcu na súd dňa 13.09.2013 a vznesenie námietky premlčania žalovaným po márnom uplynutí premlčacej doby, odvolací súd premlčané právo žalobcu nemohol priznať s poukazom na ustanovenie § 100 ods.1, § 107 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, lebo vznesením námietky premlčania žalovaným došlo k zániku nároku a súd musel žalobu žalobcu, ktorou sa tento premlčaného práva domáhal, zamietnuť. Odvolací súd navyše dodáva, že s poukazom na vykonané dokazovanie bolo v konaní nesporne preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 3.983,27 eur titulom bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu získaného plnením z neplatného právneho úkonu - neplatnej kúpnej zmluvy uzavretej dňa 21.02.2000 medzi účastníkmi konania, keď podľa článku IV. predmetnej kúpnej zmluvy dohodnutá kúpna cena predstavovala sumu 120.000,- Sk (3.983,27) s poukazom na rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 24Co/221/2009-322 zo dňa 17.03.2010, keďže žalovaný zaplatil žalobcovi predmetné bezdôvodné obohatenie piatimi splátkami, v hotovosti sumu 608,55 eur, prevodmi na účet navrhovateľa v dňoch 21.11.2012, 21.12.2012, 22.01.2013, 21.02.2013 po 608,55 eur a v hotovosti sumu 940,38 eur v období na jar 2013. Z výpovede svedkov N. K. a J. P. je možné vyvodiť záver, že žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 940,38 eur (v období na jar 2013), keď svedkovia zhodne potvrdili tvrdenie žalovaného v tom smere, že žalovaný vyplatil určitú finančnú sumu žalobcovi (v období na jar 2013), keď dôveryhodnosť týchto svedkov v konaní nebola žalobcom spochybnená. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy - výpoveď vyššie uvedených svedkov tvrdiac, že svedkovia ho neopoznali, resp. zdôraznili, že si jeho osobu údajne nepamätajú, odvolací súd sa s tvrdením žalobcu nestotožňuje, keďže svedkovia vo výpovedi pred súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 08.09.2015 zhodne potvrdili skutočnosť, že žalovaný v rozhodnom období a na konkrétnom mieste odovzdával peniaze inej osobe. Z výpovede týchto svedkov je možné vyvodiť, že túto osobu v tom čase osobne nepoznali, avšak videli ju, pre svedkov bola otázna len tá skutočnosť, či by túto osobu spoznali. Ak žalobca chcel poprieť tvrdenia žalovaného vrámcí obrany žalovaného, pričom sa nezúčastnil pojednávania dňa 08.09.2015 a výsluchu týchto svedkov, zúčastnil sa len jeho právny zástupca, mal právny zástupca žalobcu navrhnúť pojednávanie odročiť za účelom opoznania žalobcu svedkami, resp. navrhnúť v tomto smere doplnenie dokazovania, avšak tak neučinil. Súd prvej inštancie vecne správne rozhodol aj o náhrade trov konania s poukazom na plný úspech žalovaného v konaní.

27. Odvolací súd dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré

stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

28. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

29. O trovách odvolacieho konania strán sporu odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).